

4 Spark U ปลุก ใจเมือง
#อีสานม่วงนุข 5+1 (เอ็ด-อัก-อัก)

14 หลง (อัก) ตง ไปกับ **หมอลำหุ่น**
สื่อศิลปะใจ ไทตงน้อย ชุมชน 3 ตี

18 ศิลปสร้างสุข
วัฒนธรรมสานสายใย ภูมิปัญญาไทยยั่งยืน

8 ความสุขที่สัมผัสได้ ที่นี้ ...
ไทยเบ็งบ้านโคกสลุ

16 วิสาหกิจเพื่อสังคม
ด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่นในย่าน
บางลำพู

21 ความฝัน

ปั่น ศิลป์ สุข

เปิดบ้าน... ศิลปสร้างสุข

สวัสดีครับภาคีเครือข่ายการทำงานและผู้ติดตามกิจกรรมต่างๆ ของแผนงานสื่อศิลปวัฒนธรรมสร้างเสริมสุขภาพ สำนักร่างงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) ทุกท่านครับ กำลังจะก้าวเข้าสู่ช่วงเทศกาลส่งท้ายปีเก่าต้อนรับปีใหม่อีกแล้ว ทางแผนงานฯ ต้องขอขอบคุณทุกๆ เครือข่ายที่ทำงานร่วมกันขับเคลื่อนงานศิลปวัฒนธรรม เพื่อสร้างเสริมสุขภาพ มาด้วยกันอย่างดีเสมอมา ปีใหม่ พุทธศักราช 2565 ที่กำลังจะเข้ามา นี้ ขอให้ทุกท่านพบเจอแต่สิ่งดีๆ ประสบความสำเร็จในทุกสิ่งอันที่วาดหวังและตั้งใจ ที่สำคัญที่สุด เรายังคงต้องผนึกกำลังเพื่อขับเคลื่อนงาน เพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลงด้านความรู้ ค่านิยม ทักษะคิด และพฤติกรรมสุขภาพที่เน้นจิต ปัญญา สร้างระบบกลไกคุณค่าทางศิลปวัฒนธรรม อันเป็นรากฐานสำคัญของภาคีสุขภาพะ สังคมสุขภาพะ นำไปสู่การสร้างนโยบายกลไกความเข้มแข็ง ชีตความสามารถ สมรรถภาพในการจัดการดูแลตัวเอง สังคม สิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาพะ และสร้างการเปลี่ยนแปลงอย่างยั่งยืนร่วมกันต่อไปนะครับ

อีกทั้งตอนนี้สถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโควิด-19 ก็ยังยืดเยื้อและดูแนวโน้มยังไม่มีทีท่าว่าจะกลับสู่ภาวะปกติได้เร็วๆ นี้ จึงอยากเชิญชวนทุกท่านรักษาระยะห่างทางสังคม ไม่รวมกลุ่มดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นการลดการเกิดอุบัติเหตุ ในช่วงเทศกาลและลดความเสี่ยงติดเชื้อโควิด-19 ด้วย เป็นห่วงสุขภาพของทุกคนอย่าลืมดูแลตัวเองนะครับ แผนงานสื่อศิลปวัฒนธรรมสร้างเสริมสุขภาพ สสส. ขอเป็นกำลังใจให้เราทุกคนก้าวผ่านสถานการณ์เหล่านี้ไปด้วยกันครับ..

และเพื่อเป็นการส่งมอบความสุขกันอย่างต่อเนื่อง ในช่วงวันหยุดยาวนี้ เรามีกิจกรรมที่น่าสนใจและเรื่องราวเกี่ยวกับการทำงานของเครือข่ายมาฝากกันอย่างต่อเนื่องไม่ว่าจะเป็นจากโครงการสปร้าคยู ปลุก-ใจ-เมือง อีสานม่วนสุข 5+1, โครงการหมอลำหุ่น สื่อศิลปสุขใจ ไททองน้อย ชุมชน 3 ดี, โครงการวิสาหกิจเพื่อสังคม ด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่นในย่านบางลำพู, โครงการต้นแบบวิสาหกิจชุมชนเพื่อสังคม ตำบลโคกสูงจังหวัดลพบุรี หรือแม้แต่โครงการปันศิลป์ ปันสุข ที่จะมาพร้อมกับการสื่อสารผ่านช่องทางออนไลน์ต่างๆ อาทิ เว็บไซต์, แฟนเพจเฟซบุ๊ก (Facebook Fanpage), ดิกต็อก (Tiktok), ยูทูบ (Youtube), อินสตาแกรม (Instagram) และ ทวิตเตอร์ (Twitter) ซึ่งทุกโครงการเหล่านี้จะนำสิ่งดีๆ เรื่องราวดีๆ โอกาสดีๆ มาแบ่งปัน เริ่มต้นจากเครือข่ายการทำงานด้านศิลปวัฒนธรรมในพื้นที่ต่างๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการแบ่งปัน ช่วยเหลือ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ นำศิลปะมาบำบัด และร่วมเติมพลังบวกให้กำลังใจ เพื่อฝ่าวิกฤติโควิด-19 ไปด้วยกัน ผ่านการปัน 6 รูปแบบ อาทิ 1.ปันศิลป์ ปันสุข 2.ปันบันดาลใจ 3.ปันกันร้องปันกันเล่น 4.ตลาดปันกัน 5.ปันกันคิด 6.ปันกันรู้ ซึ่งสามารถติดตามรายละเอียดของทุกๆ โครงการได้ที่ www.artculture4health.com

นายคณีย์ หวังบุญชัย

ผู้จัดการ แผนงานสื่อศิลปวัฒนธรรมสร้างเสริมสุขภาพ สสส.

เรื่องราวเป็นโครงการที่ทยอยสร้างสรรค์กันออกมาอย่างมุ่งมั่นและตั้งใจจริงของคนทำงาน ทั้งนี้เพื่อสร้างความยั่งยืน และทำให้เกิดสื่อดี พื้นที่ดี ภูมิดี ไปทั่วทั้งประเทศครับ ขอเป็นกำลังใจให้ทุกคนทำงานให้บรรลุเป้าหมายไปด้วยดี แล้วอย่าลืมดูแลตัวเองกันด้วยนะครับ.. “โดยเราจะอยู่เคียงข้างคุณตลอดไป” แล้วเจอกันใหม่ฉบับหน้าครับ...

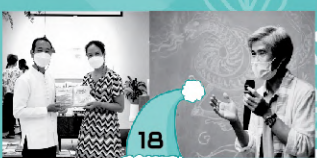

CONTENTS

เรื่อง	หน้า
เปิดบ้านศิลปสร้างสุข	2
เรื่องเด่นประจำฉบับ	4
Spark U ปลุกใจเมือง #อีสานม่วนสุข 5+1 (เอ็ด-อัก-อัก)	
ส่งต่อความสุข	10
ความสุขที่สัมผัสได้ ที่นี่...ไทยเบิ้งบ้านโคกสูง	
บอกกล่าวเล่าสุข	14
หลง (อัก) คงไปกับ หมอลำหุ่น สื่อศิลปสูงใจ ไทคณน้อย ชุมชน 3 ดี	
สื่อศิลปสร้างสุข	16
วิสาหกิจเพื่อสังคม ด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่น ในย่านบางลำพู	
เก็บตกมาฝาก	18
ศิลปสร้างสุข วัฒนธรรมสานสายใย ภูมิปัญญาไทยยั่งยืน	
เก็บสุขมาเล่า	20
ความฝัน	
ไขปัญหาประลองปัญญา	23
มาแชร์กันเถอะ	

ใบสมัครสมาชิกจุลสารศิลปสร้างสุข

กรุณากรอรายละเอียดให้ครบทุกข้อ

ชื่อ.....นามสกุล.....ชื่อหน่วยงานของท่าน.....

(ไม่มีค่าใช้จ่ายใดๆ ทั้งสิ้น)

เบอร์โทรศัพท์.....เบอร์แฟกซ์.....อีเมล.....

ที่อยู่เพื่อจัดส่ง.....เลขที่.....ซอย.....ถนน.....

ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....

(สามารถถ่ายสำเนาได้)

กรอกรายละเอียดแล้วกรุณาส่งกลับมาที่ แผนงานสื่อศิลปวัฒนธรรมสร้างเสริมสุขภาพ สสส. ที่อยู่ 128/177 ชั้น 16
อาคารพญาไทพลาซ่า ถนนพญาไท แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร 10400 หรือ โทร. 02-298-0988

Spark U

ปลูกใจเมือง

#อีสานม่วงสูง 5+1 (เฮ็ด-ฮัก-ฮัก)

“ตกบ่แน่นอน ปลายคคหนากะตามล่าง ฮากบ่หยั่งฝังเล็กพื้น บบมีบ่อยู่ได้โดน คคกนา”

ผญาอีสาน แปลความหมายว่า ต้นไม้แม้จะดูแข็งแรง ปลายแม้จะคคหนากก็ตาม หากรากไม่หยั่งฝังลึกลงไปดิน ไม้วันก็จะยืนต้นได้อย่างคงทน เช่นกันหากเราต้องการ สร้างบ้านแปงเมือง หรือทำบ้านเมืองเราให้น่าอยู่ ถ้าเราไม่ร่วมมือ ร่วมแรงกันทำ ไม่มีทางที่จะทำสำเร็จ

เราต้องช่วยกันคิดทำ (เฮ็ด) Head

ช่วยกันดูแล (ฮัก) Hug

และทำทุกอย่างด้วยหัวใจ (ฮัก) Heart เพื่อให้ฐานรากแน่นหนาแล้วจะได้รับดอกผล ที่สวยงาม

Spark U อีสานม่วนสุข 5+1 มีการทำงานในพื้นที่ภาคอีสาน มาตั้งแต่ปี 2560 เป็นโครงการที่ต่อยอดเพื่อสร้างความร่วมมือและการรวมตัวของภาคีเครือข่ายคนทำงานด้านการพัฒนาชุมชน กลุ่มสื่อเพื่อการเปลี่ยนแปลง กลุ่มสื่อศิลปวัฒนธรรมเพื่อการพัฒนา นักวิชาการ และองค์กรพัฒนาเอกชนด้านสิ่งแวดล้อม กลุ่มคนทำงานพัฒนาเมืองรุ่นใหม่ กลุ่มองค์กรภาครัฐ ภาคประชาสังคม และเอกชน โดยมีเป้าหมายแรกเริ่มคือ การสร้างพื้นที่รูปธรรมที่เป็นพื้นที่สาธารณะหรือพื้นที่กลางในชุมชนท้องถิ่น ให้เป็นพื้นที่เรียนรู้ของคน อีสานทุกเพศทุกวัย ผ่านกระบวนการทำงานอย่างมีส่วนร่วมของคนในชุมชนท้องถิ่น ในการฟื้นฟู พัฒนา และออกแบบพื้นที่สร้างสรรค์ที่มีอยู่ในชุมชน ให้เป็นพื้นที่ที่สามารถสร้างการเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

ปฏิบัติการ ปลุก - ใจ - เมือง #อีสานม่วนสุข 5+1 “เฮ็ด ฮัก ฮัก Head Hug Heart” หนึ่งในสื่อสร้างสรรค์ที่เราตั้งใจเปิดตัวขึ้นเพื่อเป็นประตูพื้นที่อีสาน บ้านเฮา จุดประกาย ปลุก เปลี่ยนเมือง เชื่อมร้อยการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพิ่มพูนภูมิปัญญาในวิถีสุขภาวะ ระหว่างพื้นที่นาร่อง อาทิ เทศบาลตำบลท่าพระ อำเภอเมือง ชุมชนสาวะถี และเทศบาลนครขอนแก่นจังหวัดขอนแก่น, บ้านนาหนองบง อำเภอวังสะพุง บ้านห้วยม่วง บ้านอุ้มง อำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย และอำเภอบุพผรัตน์ จังหวัดร้อยเอ็ด เพื่อนำไปสู่สังคมในวงกว้างได้เห็น ได้รู้ และร่วมสร้างความเข้าใจในการสร้างพื้นที่สร้างสรรค์และการเรียนรู้ร่วมกันอย่างเป็นรูปธรรม จนนำไปสู่ความเป็นชุมชนที่น่าอยู่ ปลอดภัยเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป็นชุมชนแห่งคุณค่าของพหุวัฒนธรรม สร้างมูลค่าเพิ่มทั้งความสุข รายได้จากทรัพยากรที่มีในพื้นที่

สุมาลี สุวรรณกร

เกี่ยวกับเรื่องนี้ สุมาลี สุวรรณกร ประธานเครือข่ายสื่อศิลปวัฒนธรรมชุมชนอีสาน บอกว่า ปีที่ผ่านมา Spark U #อีสานม่วนสุข5+1 เกิดขึ้นภายใต้ชื่องานว่า “ฮ่วม เฮ็ด” โดยฮ่วม คือ การมาทำร่วมกัน มาประสานกันความร่วมมือกัน เฮ็ด คือ การทำ ซึ่งปีที่ที่ผ่านมาทั้ง 5 พื้นที่นั้นได้เริ่มต้นทำแล้ว ก็คือการร่วมมือกัน ทำงานด้วยกัน และทำออกมาสำเร็จ จนเกิดเป็นความภาคภูมิใจร่วมกัน มาปีนี้จึงเป็นการต่อยอดจากปีที่แล้วจึงออกมาเป็นงานที่ชื่อว่า “เฮ็ด ฮัก ฮัก” โดย เฮ็ด ก็คือหัวที่ร่วมกันคิดร่วมกันทำ ฮัก ก็คือโอบกอดกัน ทำด้วยกัน จับมือเดินไปด้วยกัน เพราะปีนี้เจอวิกฤตหลายอย่าง ทั้งการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด 19 และบางพื้นที่เครือข่ายเจอกับน้ำท่วม ก็เลยอยากจับมือประสานมือเดินไปด้วยกัน ส่วนฮัก ตัวสุดท้ายจริงๆ มาจากคำว่า ฮาร์ด ที่แปลว่าหัวใจ แต่พอเป็นภาษาอีสานมันจะเป็นความหมายที่ไม่ค่อยดีเท่าไร จึงเปลี่ยนมาเป็นฮัก ที่ทำด้วยใจ จริงใจ เพื่อให้งานสำเร็จได้

เสียงแผ่นดินสื่อสารสุขไทย

“เมืองเลยฉันรักเธอ” ปรีพนธ์ วัฒนชำ หรือพี่ไผ่ หัวหน้าโครงการสปาร์ควัย “เสียงแผ่นดิน สื่อสารสุขไทย” บอกว่า โครงการเสียงแผ่นดินสื่อสารสุขไทยในพื้นที่ จังหวัดเลย ได้นำเสนอผลกระทบจากโครงการก่อสร้างเหมืองแร่ในพื้นที่ 3 แห่งประกอบด้วยเหมืองทองแดงในพื้นที่ อำเภอเมืองเหมืองทองคำในพื้นที่อำเภอสว่างซำ และเหมืองเหล็กในพื้นที่อำเภอเชียงคานหลายคนอาจจะไม่เคยรู้ว่าเมืองที่ร่ำรวยด้วยธรรมชาติจะมีปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม โดยที่บ้านนาหนองบงเป็นพื้นที่ที่สามารถต่อต้านเหมืองแร่ออกไปได้สำเร็จแต่นานาชาติ พื้นที่ไร่สวน พืชผักที่ปลูกไว้ไม่สามารถรับประทานได้เนื่องจากผลกระทบสารพิษที่ไหลมากับน้ำทำให้น้ำในไร่นามีสีน้ำตาลเหลือง คนในชุมชนไม่กล้านำข้าวที่ปลูกไว้มารับประทาน **ที่บ้านอุมง** เป็นแหล่งผลิตผลไม้ส่งออกของจังหวัดเลยอย่างกล้วย มะม่วง และผลไม้ต่างๆ แต่ได้รับผลกระทบด้านเสียงรบกวนจากการสร้างเหมืองแร่ และได้รับผลกระทบจากการพบโลหะหนัก และแร่ขนาดใหญ่ในแหล่งน้ำในหมู่บ้านไม่สามารถนำน้ำมาใช้ในการอุปโภค บริโภคได้ และ**ที่บ้านห้วยม่วง** เป็นแหล่งท่องเที่ยวด้านอารยธรรมเก่าแก่ มีทะเลหมอกสวยงาม ถ้าภูเขาและป่าไม้ที่อุดมไปด้วยแหล่งอาหารอย่าง เห็ดดิน เห็ดป่าแต่ขณะนี้ บ้านห้วยม่วง เป็นหมู่บ้านที่นายทุนเข้ามาสำรวจขุดเจาะทำเหมืองแร่ แต่ชาวบ้านไม่ยอมทำเพราะหวั่นผลกระทบ

“การทำงาน 3 ปีที่ผ่านมา มีการชวนเด็กเยาวชนลงพื้นที่สำรวจเก็บข้อมูล และเรียนรู้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชนทั้ง 3 พื้นที่ที่ได้รับผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมจากการปนเปื้อนของสารพิษที่เกิดจากการทำอุตสาหกรรมเหมืองแร่ ได้แก่ ชุมชนบ้านห้วยม่วง อำเภอเมือง ชุมชนบ้านนาหนองบง อำเภอสว่างซำ และชุมชนบ้านอุมง อำเภอเชียงคาน เพื่อให้เยาวชนนำปัญหาที่เกิดขึ้นมาสะท้อนผ่านรูปแบบของหนังสือ ภาพยนตร์และภาพถ่ายนำเสนอมุมมองสะท้อนใจ และมุมมองความทุกข์ของคนในชุมชนที่ชี้ให้เห็นความสำคัญของบ้านเกิดเผยแพร่ออกไปสู่สาธารณะเพื่อสื่อสารให้คนไทยได้ตระหนักถึงปัญหาสิ่งแวดล้อมด้วยกันโดยภายหลังการลงเรียนรู้พื้นที่ได้นำเสนอข้อมูลให้คนเมืองเลยได้รับรู้ ณ ถนนคนเดิน ตลาดเลาเลย เพื่อหวังว่าเสียงเล็กๆ ของพวกเขาจะทะลุถึงหัวใจคนฟังบ้าง”

ด้านโครงการปลูก เปลี่ยนเมืองขอนแก่นไร้ขยะ ได้รวมพลังคนในชุมชนเทศบาลนครขอนแก่นทุกภาคส่วนให้รับรู้ปัญหาขยะล้นเมืองตระหนักถึงเรื่องการแก้ไขปัญหาขยะ ทั้งภาครัฐ เอกชน ประชาชนและเยาวชน จนเกิดปัญญาประชาชน 3 ข้อเพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหาขยะโดยเริ่มต้นจากตัวของทุกคนเองโดย**สมาลี สุวรรณกร** บอกว่า โครงการนี้เกิดจากปัญหาขยะล้นเมือง เทศบาลนครขอนแก่นที่มีขยะวันละ 160 ตัน ต้องจ่ายเงิน

ค่าจัดการขยะปีละ 21 ล้าน แม้จะมีโรงงานไฟฟ้าขยะ แต่ก็ไม่พอที่จะเผาขยะที่กองเป็นภูเขาให้หมดได้แถมยังมีปัญหาฝุ่นควันพิษพีเอ็ม 2.5 ที่เมืองใหญ่ต้องเผชิญ เพื่อแก้ไขปัญหาล้างสิ่งแวดล้อมด้วยมือของประชาชนรณรงค์คัดแยกขยะตั้งแต่ต้นทาง การปลูกพลังเยาวชนให้เห็นปัญหาขยะและร่วมมือกันแก้ไข การจัดประกวดโรงเรียนเราต้องสะอาดประกวดครอบครัวลดโลกร้อน รณรงค์ในหอพักอพาร์ทเมนต์ให้ร่วมกันแยกขยะก่อนทิ้ง ขับเคลื่อนสังคมเยาวชน จากชมรมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมโรงเรียนขอนแก่น

วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุราษฎร์ธานี “ปลูกใจคนขอนแก่น” ให้หันมาใช้ถุงผ้าถือตะกร้าไปตลาด ปลูกผักกินเองและลดการใช้พลาสติกและโฟม รวมถึงคัดแยกขยะก่อนทิ้ง สำรวจตลาด หลักๆ ในขอนแก่น ทั้งตลาดต้นตาล ถนนคนเดิน และตลาดเปิดท้ายขายของว่ามี การใช้บรรจุภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมหรือไม่ จึงเกิดเป็น ข้อเสนอจากการทำประชาคมของชาวขอนแก่นในทุกภาคส่วน โดยได้เป็นปัญญาของพวกเราเพื่อแก้ปัญหาขยะด้วยการเริ่มต้นที่ตัวเราว่า 1.ประชาชนคนขอนแก่นจะคัดแยกขยะที่ต้นทาง สนับสนุนผู้ประกอบการที่ใช้ภาชนะที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม ส่งเสริมวัฒนธรรม “หยุดกินเหลือเพื่อชาติ” 2.หอพักอพาร์ทเมนท์ จะรณรงค์สร้างจิตสำนึกให้เกิดการลดขยะ จะร่วมกันเปลี่ยนขยะ เป็นบุญเพื่อช่วยเหลือเกื้อกูลผู้ยากไร้ ลดความเหลื่อมล้ำ และ 3.ตลาดจะสร้างเครือข่ายคัดแยกขยะจากผู้ถึงผู้รับ เพื่อนำไป ใช้ประโยชน์และรณรงค์ ลด ละ เลิก การใช้กล่องโฟม และ ถุงพลาสติก ขึ้น

ส่วนโครงการสภาวะวิถีสีเขียว ในตำบลสวาท อําเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ที่ขับเคลื่อนแก้ปัญหาขยะในชุมชน ซึ่งเป็นชุมชนท่องเที่ยว เพื่อให้เป็นต้นแบบในการแก้ปัญหาขยะ ทั้งในระดับครัวเรือน โรงเรียน วัด โดยเฉพาะตลาด ซึ่งถูกมองว่า เป็นต้นกำเนิดของการนำขยะเข้ามาสู่บ้านเรือน ซึ่งนางมาลี เสาร์สิงห์ ผู้รับผิดชอบโครงการ บอกว่า กิจกรรมตลาดนัดสภาวะดี สุทธิสะอาด จึงเกิดขึ้นเพื่อชวนชาวชุมชนมาสู้กัน นุ่งโสร่ง ถือตะกร้า ถือถุงผ้ามาตลาดในทุกวันอาทิตย์สัปดาห์สุดท้ายของเดือน ซึ่ง หลังจากดำเนินโครงการ พบว่าชุมชนตื่นตัวและตระหนักเรื่อง ปัญหาขยะมากขึ้น มีการจัดการปัญหาขยะตั้งแต่ในครัวเรือน จนเป็นนิสัย แต่ละครัวเรือนแทบไม่มีขยะให้เห็นตัวเลขปริมาณ ขยะของเทศบาลก็ลดลง โดยทางโครงการตั้งใจลดปริมาณขยะ ให้เหลือ 3 ตันต่อวันหลัง จากเมื่อปี 2562 ที่ผ่านมาสามารถ รณรงค์และจัดการปัญหาขยะในครัวเรือนจาก 6.7 ตันต่อวันจน เหลือเพียง 4 ตัน และระยะต่อมาเทศบาลตำบลสวาทก็จะปิด บ่อขยะทั้งหมดแล้วซึ่งนั่น ทำให้ตำบลสวาท 24 หมู่บ้านไม่มี ที่ทิ้งขยะต้องไปจ่ายเงินค่าทิ้งขยะให้โรงไฟฟ้าพลังงานขยะของ เทศบาลนครขอนแก่น ปัญหาที่เกิดขึ้นแม้ชุมชนจะมองว่าไม่ใช่ ปัญหาของเรา เพราะการจัดการปัญหาขยะคือหน้าที่ของ หน่วยงาน ภาครัฐแต่ชุมชนของเราที่ร่วมมือกัน เพราะสภาวะดี เป็นชุมชนท่องเที่ยววิถีวัฒนธรรม หากเข้าหมู่บ้านมาเจอแต่ขยะ ก็คงไม่มีใครอยากมาเที่ยวบ้านเราแน่นอน การร่วมมือกันกำจัด ขยะของชุมชนจึงเกิดขึ้นตามมา

มาลี เสาร์สิงห์

พิสุทธ์ อนุตรอังกูร

โครงการทำพระวิถีสะอาดกับการขับเคลื่อนชุมชน
ท่าพระ อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น หลังจากสืบค้นหาประวัติ
ชุมชนและนำเอาสถานีรถไฟเก่าอายุเกือบ 100 ปีที่ชาวชุมชน
ภาคภูมิใจมาเป็นของชุมชนพร้อมกับมีตลาดท่าพระร้อยปีจน
โด่งดังไปทั่วประเทศ ปีนี้มาช่วยแก้ปัญหาขยะล้นเมือง ซึ่ง
นายพิสุทธ์ อนุตรอังกูร นายกเทศมนตรีตำบลท่าพระ เมือง
ขอนแก่น บอกว่า ตำบลท่าพระมีคนผ่านไปมาเป็นจำนวนมาก
ขยะที่มีส่วนหนึ่งเป็นขยะจรถิ่นคนข้างนอกพื้นที่มาทั้งแต่ละวัน
ท่าพระมีขยะประมาณ 7-8 ตัน พอมารถขยะโคกิดขยะติดเชื้อ
เพิ่มมามาก น้ำท่วมก็เป็นปัญหา ในส่วนของขยะติดเชื้อจัดให้มี
ถังขยะสีแดงไปตั้งอยู่ในชุมชน พร้อมกับทำแผนรณรงค์ คัดแยก
ขยะธรรมดา และขยะติดเชื้อออกจากกัน ทั้งยังมีการฝึกให้เด็ก
เยาวชนรู้จักปัญหาขยะ เรียนรู้การจัดการขยะตั้งแต่ต้นทาง และ
ช่วยเหลือชุมชนด้วยการลงพื้นที่บอกเล่า และจัดการแก้ปัญหา
ขยะด้วยการรณรงค์แยกขยะก่อนทิ้ง และขับเคลื่อนชุมชนด้วย
การปลูกพลังให้ทุกคนมาแก้ปัญหาขยะด้วยตัวเองด้วย

ปรีชา การุณ

“ซึ่งจากการทำงานประมาณ 3 ปีที่ผ่านมาทำให้เกิด
ความชัดเจนในเรื่องของผลงาน และเกิดเป็นพื้นที่สร้างสรรค์
เกิดร่องรอย ภูมิปัญญา นวัตกรรม และการมีส่วนร่วม อย่างน้อย
ก็เกิดภาพลักษณ์ในเรื่องของการพัฒนาเยาวชนซึ่งเป็นเป้าหมาย
หลักในการสร้างแกนนำ สร้างเครือข่ายให้เกิดขึ้นในชุมชน เพราะ
เด็กๆ ต่อไปก็ต้องหมั่นเวียนเปลี่ยนรุ่นใหม่ๆ ขึ้นมาเรื่อยๆ ซึ่ง
จะเกิดเป็นการถ่ายทอดองค์ความรู้จากพี่สู่น้องต่อไป นี่ก็เป็น
ผลสัมฤทธิ์ที่เกิดจากการจัดการของโครงการนั่นเอง” นายพิสุทธ์
อนุตรอังกูร บอก

สุดท้ายโครงการสปาร์คล้นทุ่ง ในพื้นที่ทุ่งกุลาร้องไห้
บ้านสำราญ บ้านหนองบาก ตำบลหนองแคน อำเภอปทุมรัตน์
จังหวัดร้อยเอ็ด พื้นที่ที่เคยอุดมสมบูรณ์ เป็นแหล่งปลูกข้าว
หอมมะลิชื่อดังแต่กลับมีการใช้สารเคมีมากมายจนประชาชนที่
นี้หลงลืม “ภูมิปัญญาผีตาแฮก” ซึ่งเคยเป็นภูมิปัญญาบรรพชน

ที่เคยสืบต่อกันมาเพื่อให้ข้าวกล้าอุดมสมบูรณ์ แต่โครงการนี้
พาเด็กและเยาวชนพร้อมคนในชุมชน ตามหาฮีตฮอยบรรพชน
คนทุ่งกุลาร้องไห้ทางคืน “ภูมิปัญญาผีตาแฮก” ให้กลับมาสู่ชุมชน
อีกครั้ง ซึ่งครูเซียง ปรีชา การุณ บอกว่า การร่วมกันทำกิจกรรม
สืบสานสร้างสรรค์เพื่อรณรงค์ลดการใช้สารเคมีในการทำเกษตรกรรม
โดยใช้หนังบักต้อ กลอนลำ คำผญา สื่อดั้งเดิมในท้องถิ่นมาเป็น
ช่องทางในการสื่อสาร และผสมผสานระหว่างเรื่องราวความเชื่อ
ในอดีตที่สอดคล้องกับการทำนาอินทรีย์แบบดั้งเดิมอย่าง ‘ผีตาแฮก’
มาเล่าเรื่องราวด้วยการแสดงเพื่อให้คนในชุมชนและเด็กๆ ได้
ตระหนักถึงปัญหาของการใช้สารเคมีเพื่อให้ชุมชนนี้ไม่มีชื่อเสียง
ในเรื่อง ‘ทุ่งกุลาลดลดสารเคมี’

“ซึ่งหลายๆ คนอาจจะไม่เคยเจอผีตาแฮก จึงจินตนาการว่าผีตาแฮกคืออะไร โดยเด็กเยาวชนที่นี้ตีความออกมาว่าเป็นตึกแต่น แผลง กบ เขียดที่อยู่ในท้องไร่ ท้องนา ที่มีความอุดมสมบูรณ์ แต่ก่อนคนเผ่าคนแก่บอกว่าปลา กบ เขียดก็กินได้ ในความอุดมสมบูรณ์มีหมดเลยไม่ต้องซื้อกิน แต่ตอนนี้มีสารเคมีมีการใช้ปุ๋ยมากขึ้น กบ เขียด แผลง ที่ทุ่งนาก็หายไปหมด ต้องมาซื้อกิน ซึ่งผีตาแฮกจะเป็นตัวอะไรก็ได้ในท้องนา แต่มันหมายถึงความ “อุดมสมบูรณ์” “ละครที่เราพูดเรื่องผีตาแฮกมันจะทำให้เด็กใช้ตัวละครนี้เป็นเครื่องมือในการสื่อสารเรื่องการใช้สารเคมีในพื้นที่เราต้องการให้คนในพื้นที่เข้าใจในการทำเกษตรอินทรีย์ ซึ่งเดิมผีตาแฮกยังคงอยู่ เพราะเขาทำเกษตรอินทรีย์ พอมาสมัยใหม่ทำเกษตรที่มีสารเคมีเยอะขึ้นตาแฮกเลยหายไป เพราะไม่มีใครเชื่อไม่มีใครบูชาไม่เคยมีการเลี้ยงผีตาแฮก พอผีตาแฮกหายไปไม่มีใครปกป้องรักษา ทุ่งนา ในไร่นาก็ไม่มีกึ่งหอยปูปลาคนที่ลงไป ในทุ่งนาก็ยัง ป่วยเป็นแผลพุพองนี่คือการที่ไม่มีสิ่งที่ยึดเหนี่ยวจิตใจคือผีตาแฮกทำให้ต้องกลับมาทำเกษตรอินทรีย์เรื่องเล็กๆ ที่เด็กพูดมันจะทำให้ตัวเด็กเข้าใจ เองและผู้ใหญ่ที่ดูเข้าใจด้วย นี่จึงเป็นเครื่องมือที่โครงการนำมาใช้สื่อสารเพื่อปกป้องอุดมสมบูรณ์ในผืนนาเอาไว้” **ปรีชา การุณ** บอก

ในงานนิทรรศการของเครือข่าย Spark U อีสาน ครั้งนี้ จึงได้มีการนำเอาผลการทำงานจาก 5 พื้นที่มานำเสนอ ทั้งเลย

ร้อยเอ็ด ขอนแก่น (ท่าพระ สาวะถี และเทศบาลนครขอนแก่น) ในการขับเคลื่อนพัฒนาเมืองโดยพลังของคนในชุมชน ซึ่งทุกพื้นที่นำเสนอประเด็นการทำงานเพื่อแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อม ทั้งสารเคมี ยาปราบศัตรูพืช ขยะ และตลาดปลอดขยะ มาแสดงไว้ภายในงาน **ปฏิบัติการ ปลุก - ใจ - เมือง #อีสานม่วงสุข 5+1 “เอ็ด ชัก ชัก Head Hug Heart”** ครั้งนี้ ในงานมีการเสวนาว่าด้วยการพัฒนาเมืองอย่างสร้างสรรค์ที่จะต้องมองเรื่องสิ่งแวดล้อมเป็นสำคัญ โดยนายสมศักดิ์ จังตระกุล ผู้ว่าราชการจังหวัดขอนแก่น บอกว่า หากจะเปลี่ยนหรือสร้างการเปลี่ยนแปลงอะไร ต้องเริ่มที่ตัวเราก่อน สอดคล้องกับนายธีระศักดิ์ ธิมายุทธ์ นายกเทศมนตรีนครขอนแก่น ที่พยายามปลุกพลังคนรุ่นใหม่หัวใจสีเขียวให้รักสิ่งแวดล้อม และนายพิสุทธิ อนุตรองกูร นายกเทศมนตรีตำบลท่าพระ บอกว่า ปัญหาขยะที่กำลังเป็นปัญหาใหญ่ เริ่มต้นแก้ได้ด้วยพลังเยาวชนและคนในชุมชน ซึ่งนั่นหมายถึงเมื่อคนในชุมชนคิดเอง วางแผนทำเอง และพอผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นมากก็จะภาคภูมิใจและยืนยันมากกว่าผู้บริหารคิดและสั่งการ

นิทรรศการทั้งหมดจัดแสดงที่หอศิลป์ต้นตาล ตลาดต้นตาลขอนแก่น หวังว่าจะเป็นพลังและแรงผลักดันที่จะทำให้คนทำงานชุมชน คนในชุมชน เกิดพลังและสร้างการเปลี่ยนแปลงชุมชนของตัวเองด้วยมือของพวกเขา ขอบคุนทุกพลังที่ร่วมสร้างสรรค์สิ่งดีๆ เพื่อเปลี่ยนแปลงชุมชน เปลี่ยนแปลงสังคม แต่เริ่มต้นที่ตัวของพวกเขาเองทั้งหมด

สมศักดิ์ จังตระกุล

ธีระศักดิ์ ธิมายุทธ์

Spark U

ปลุก ใจ เมือง #อีสานม่วงสุข 5+1 (เอ็ด-ชัก-ชัก)

- เสียงแผ่นดินสื่อสารสุขไทยเลย เสียงแผ่นดินสื่อสารสุขไทยเลย เมืองเลยฉันรักเธอ
- ปลุก เปลี่ยนเมืองขอนแก่นไร้ขยะ สานพลังประชาสังคมคนเมืองขอนแก่นแก้ปัญหาขยะในเมือง
- สาวะถีเมืองวิถีสุข ในวันนี้ตลาดต้องมีแต่ธรรมชาติและใบตอง
- ท่าพระวิถีสะอาด ถนนท่าพระร้อยปีที่มีตำนานเรื่องเล่าเราไม่เอาขยะ
- ปลุกใจโกกูลา ปทุมรัตน์ ร้อยเอ็ด ฟันภูมิปัญญาผีตาแฮกไร้สารเคมี

ความสุขที่สัมผัสได้

ที่นี่ ...ไทยเบิ้งบ้านโคกสูง

ความสุขแบบไหน? ที่คุณต้องการ แล้วความสุขแบบไหนเป็นความสุขที่สัมผัสได้ในแบบของคุณ?...

ในโครงการต้นแบบวิสาหกิจชุมชนเพื่อสังคมตำบลโคกสูง จังหวัดลพบุรี ที่เขามีความสุขที่ชาวบ้านที่นี่ต้องการ และสัมผัสได้... จะเป็นความสุขแบบเดียวกับที่คุณต้องการไหม? ลองอ่านเรื่องนี้ดู...

“ความสุขที่สัมผัสได้ ที่นี้ ...ไทยเบ็งบ้านโคกสลุง”

พื้นที่ต้นแบบวิสาหกิจชุมชนเพื่อสังคม ตำบลโคกสลุง อำเภอนาคู จังหวัดลพบุรี กิจกรรมเด่นภายใต้โครงการต้นแบบวิสาหกิจชุมชนเพื่อสังคมตำบลโคกสลุง จังหวัดลพบุรี โดยสถาบันไทยเบ็งโคกสลุงเพื่อการพัฒนา ขับเคลื่อนงานโดยยุทธศาสตร์พื้นที่ต้นแบบวิสาหกิจชุมชนเพื่อสังคม นำเสนอผลงานเด่นและแลกเปลี่ยนองค์ความรู้พื้นที่ต้นแบบวิสาหกิจชุมชนเพื่อสังคม

โดยนายประทีป อ่อนสลุง ประธานสถาบันไทยเบ็งโคกสลุงเพื่อการพัฒนา หัวหน้าโครงการฯ บอกว่า เมื่อพูดถึงจุดเริ่มต้นของการใช้เครื่องมือที่เป็นตัววิสาหกิจชุมชนเพื่อสังคมในชุมชนให้เรารู้เรื่องนี้น่าเมื่อประมาณ 3-4 ปีแล้ว (ประมาณเมื่อช่วงต้นปี พ.ศ. 2557) ก็แล้วก็มีโอกาสได้ไปดูตัวอย่างมาบ้างแต่ยังไม่เข้าใจ แต่หลังจากนั้นเมื่อเราได้เริ่มทำเป็นสถาบันไทยเบ็งโคกสลุงเพื่อการพัฒนา ก็คิดว่าสถาบันนี้เป็นองค์กรในการขับเคลื่อนหรือเป็นเป็นกลไกสำคัญในยุคนี้ และได้จดทะเบียนเป็นวิสาหกิจเพื่อวิสาหกิจชุมชนไปเมื่อปีที่ผ่านมา (พ.ศ.2563) นี่จึงเป็นเสมือนกลไกสำคัญที่จะทำให้ชุมชนสามารถเข้าใจในระบบการบริหารจัดการความโปร่งใส ความเป็นองค์กรที่จะสร้างคนให้บริหารจัดการตัวเองได้ในอนาคต

“เราไม่ได้มองเรื่องของธุรกิจเป็นหลัก แต่เรามองเรื่องของ การสร้างคุณค่า การเห็นคุณค่าของตนเองและชุมชน แล้วก็เป้าหมายก็คือไม่ใช่ทำเพื่อสร้างรายได้แต่เป็นการสร้างความสุขร่วมกัน”

ประทีป อ่อนสลุง บอกต่อว่า แต่พอถึงยุคหนึ่ง เรามองว่าโอกาสที่จะทำให้องค์กรทำงานวัฒนธรรมอยู่ได้ เขาต้องมีรายได้ เราก็คิดถึงเรื่องการท่องเที่ยวที่จะเป็นเครื่องมือ ส่วนเรื่องของสินค้าชุมชนก็มีการดึงเอาศิลปวัฒนธรรมในพื้นที่เข้ามา “เรามองเห็นว่า ชุมชนเรามีศักยภาพเรื่องอะไร?.. มีคุณค่าอะไร?..

ประทีป อ่อนสลุง

ก็หยิบตรงนี้ออกมาเพื่อเอามาพัฒนาต่อยอดมาเป็นผลิตภัณฑ์ชุมชน 3 กลุ่มด้วยกัน โดยกลุ่มแรกเป็นสินค้าชุมชนที่ต่อยอดจากภูมิปัญญา เช่นผ้าขาวม้า ผ้าขาว ถ้วยย่าม พวงกุญแจเป็นของที่ระลึก ชุดลำลอง ชุดใส่ทำงาน หรือแม้แต่อาหารจากเกลือที่เป็นอาหารกลายเป็นที่พร้อมรับประทานมากขึ้น อย่าง “เครื่องด่า” ซึ่งเรียกว่าเป็นผลิตภัณฑ์ของชุมชนที่ต่อยอดมาจากภูมิปัญญาอย่างแท้จริง กลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มที่เรามองว่านี่ก็คือผลิตภัณฑ์ของเรา นั่นคือ แพคเกจจิ้งการท่องเที่ยวซึ่งเหมาะกับคนอยู่ 2 กลุ่มด้วยกัน คือ กลุ่มคนที่สนใจเรื่องของวิถีวัฒนธรรมชุมชน คนหลงเสน่ห์วิถีชีวิตแบบนี้แล้วอยากมาสัมผัส ต่อไปคือกลุ่มที่สนใจกระบวนการพัฒนางานของชุมชน เอกสารใช้ทุนทางวัฒนธรรมมาพัฒนาชุมชนมาพัฒนาคนให้เก่งขึ้น ส่วนกลุ่มที่ 3 เมื่อเรามองว่าของชุมชนเรามีความโดดเด่นเรื่องของการจัดกระบวนการเรียนรู้ของชุมชนเกิดเป็นหลักสูตรการพัฒนาชุมชน เราก็นำหลักสูตรส่วนนั้นมาขยายผลให้กับคนที่สนใจ เพื่อให้เขาเก็บนำความรู้และทักษะนี้ไปพัฒนาชุมชนของเขาต่อไป

“นี่คือความสุขที่เกิดจากหัวใจผู้ให้ ของผู้นำ และสมาชิกชุมชน
วัฒนธรรมไทยเบ๊งบ้านโคกสูง จ.ลพบุรี
ซึ่งร่วมสร้างสรรค์การพัฒนาท่ามกลางร่มไม้เขียวขจี
ที่ปกคลุมรากเหง้าแห่งวัฒนธรรมไว้
...รอเปิดประตูต้อนรับผู้มาเยี่ยมเยือน”

กัญญาวีร์ อ่อนสลง

ด้านมิม นางสาวกัญญาวีร์ อ่อนสลง เยาวชนจาก
กลุ่มแม่ลัดข้าวเปลือกไทยเบ๊ง บอกว่า ตอนเป็นเด็กประมาณช่วง
ที่เรียนประถมศึกษาชั้นปีที่ 6 ได้เห็นพ่อ แม่ทำงานกิจกรรมกับ
ผู้สูงอายุพาพ่อใหญ่ แม่ใหญ่ออกไปแสดงรำไท่นอกหมู่บ้าน
ปีแล้วปีเล่าจึงได้มีโอกาสเรียนรู้หลายเรื่องจากการทำงานชุมชน
ของพ่อและแม่ เมื่อใกล้เรียนจบประมาณช่วงปี 4 ไม่คิดที่จะ
ไปทำงานทำหรือว่าเรียนต่อ จึงตัดสินใจบอกแม่ว่า “แม่เดี่ยวหนู
จะกลับไปทำงานที่บ้านนะ” เพราะรู้สึกว่าเป็นเด็กที่มี
ในตัวจะสามารถกลับมาเป็นตัวเชื่อมระหว่างเด็กๆ ในโรงเรียน
กับวัฒนธรรมของชุมชนว่ามันคือสิ่งดีงามที่เราต้องรักษา ก็เลย
เลือกที่จะกลับมาทำงานที่บ้าน

“จุดเริ่มต้นในการทำงาน 1-3 ปีแรกพบว่า เด็กๆ ที่
เข้ามาร่วมกิจกรรมพอจบเด็กที่มาก็หายไป ก็เลยมองเห็นปัญหา
ที่เกิดขึ้น ก็คือ เด็กที่มาอาจจะไม่ได้สนใจหรือว่าเข้าใจวัฒนธรรม
จริงๆ ก็เลยเปลี่ยนวิธีการใหม่ ก็คือมองเด็กที่สนใจที่จะเรียนรู้
ทางวัฒนธรรมมาช่วยงานก่อน เมื่อเขาเห็นคุณค่าของวัฒนธรรม

จริงๆ เขาก็จะเห็นคุณค่าของตัวเองว่าเขาสามารถถ่ายทอด
เรื่องราวเหล่านี้ได้ เมื่อโครงการชุมชนสามมิติพื้นที่สร้างสรรค์
สุขภาวะ ศูนย์การจัดการตนเองด้วยวิสาหกิจชุมชนเพื่อสังคม
ของแผนงานสื่อศิลปวัฒนธรรมสร้างเสริมสุขภาพ สสส. เข้ามา
มันเป็นหลักประกันที่ทำให้คนรุ่นใหม่เห็นว่า “ถ้าเขากลับมาบ้านแล้ว
เขาจะมีที่ทำงานจริงๆ เป็นหลักประกันอนาคตว่าเขาจะมีองค์กร
มีเครื่องมือที่สามารถพัฒนาแล้วก็ต่อยอดต่อไปได้ ตอนที่
ถ้าคิดแผนในระยะสั้นก็คือ เราพยายามที่จะทำให้องค์กรหรือ
บริษัทเป็นรูปเป็นร่างจริงๆ เพื่อที่จะรองรับการทำงานหรือ
ว่าการกลับมาของเด็กรุ่นใหม่ และทำให้องค์กรนี้เป็นเหมือนบ้าน
ที่พร้อมจะนำคนรุ่นใหม่กลับมาฟื้นฟู กลับมาทำงานที่บ้าน
พัฒนาบ้านให้ดีขึ้น เป็นความสุขที่เรียบง่ายไม่ได้แต่งเติมอะไรมาก
เพราะทุกอย่างที่เกิดขึ้น มันเกิดขึ้นด้วยใจ ใจที่อยากกลับมาพัฒนา
และอนุรักษ์วัฒนธรรมบ้านเกิดให้เข้มแข็งเพื่อเป็นวิสาหกิจชุมชน
ที่ยั่งยืนต่อไป” กัญญาวีร์ อ่อนสลง บอก

“ความงดงามทางวัฒนธรรมไทยเบ็งบ้านโคกลำสูง เป็นวัฒนธรรมที่เรียบง่าย โก้เก๋...แต่งดงาม”
 “ข้าวผัดพริกตะกั่วไทยเบ็ง ปลานิลทอด อาหารท้องถิ่นเลื่องชื่อของชาวโคกลำสูง ข้าวผัดเมนูพิเศษ
 รับประทานคู่กับปลานิลเขื่อน น้ำย៉ามะม่วงหัวหอมซอยพริกขี้หนูหอม เสริฟพร้อมกับต้มกระดุกหมู
 ใบมะขามอ่อน ปิดท้ายด้วยขนมไทยพื้นบ้านถั่วแปบ และบัวลอยเผือก ที่หอม หวาน อร่อยและดีต่อใจ
 ดีต่อสุขภาพ” ความสุขที่อยากให้คนรักธรรมชาติ รักสุขภาพ มาสัมผัสด้วยตัวเอง”
 ทั้งหมดนี้คือความสุขที่สัมผัสได้ ที่นี่ ...ไทยเบ็งบ้านโคกลำสูง...

“กลุ่มเมล็ดข้าวเปลือกไทยเบ็ง เป็นกลุ่มเด็กเยาวชน
 ในตำบลโคกลำสูง อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี ที่ร่วมตัวกัน
 เพื่อสืบสานวิถีวัฒนธรรมของชุมชน ไทยเบ็งตำบลโคกลำสูง
 ค้นหาและพัฒนาเด็กเยาวชนภายในพื้นที่ที่มีความสนใจ
 งานด้านวัฒนธรรมชุมชน ให้มีศักยภาพในการเป็นผู้นำรวมถึง

บ่มเพาะเด็กและเยาวชนให้เรียนรู้ถึงการเห็นคุณค่าในตนเอง
 และคุณค่าของวิถีวัฒนธรรมชุมชน สิ่งสำคัญอีกอย่างหนึ่ง
 คือ การนำคนรุ่นใหม่กลับมามีพัฒนาบ้านเกิดตนเอง สร้างสังคม
 แห่งความสุขร่วมของคนในชุมชน”

นล๖ (ฮัก) ๑๖

ไปกับ หมอลำหุ่น สื่อศิลปสู่ใจ ไทดงน้อย

จากโครงการหมู่บ้านนิทานธรรม หมอลำหุ่น ชุมชน 3 ดี ที่ได้ทำหน้าที่เป็นผู้เอื้อให้เกิด “ศิลปะสร้างสรรค์ พื้นที่สร้างสรรค์ บุคคลต้นแบบ ชุมชนต้นแบบ” โดยใช้กระบวนการสื่อสาร สร้างสรรค์และนักสื่อสารสร้างสรรค์สุขภาวะ ที่มุ่งหวังกระบวนการเปลี่ยนแปลงในชุมชน ด้านความรู้ ค่านิยม ทักษะคิด และพฤติกรรม สุขภาวะ สู่การฉลาดรู้เรื่องสื่อและฉลาดรู้ด้านสุขภาพ นำไปสู่ การสื่อสารสาธารณะที่มีพลังบวก และถ่ายทอดสิ่งดีๆ ให้กับชุมชน และเพื่อการเสริมหนุนให้เกิด “ชุมชน เมือง 3 ดีวิถีสุข (สื่อดี พื้นที่ดี ภูมิดี) เมืองสื่อสร้างสรรค์ ขึ้นในอำเภอนาดูน จังหวัด มหาสารคาม และพื้นที่ใกล้เคียงให้ขยายวงกว้างเพื่อประโยชน์ ต่อสังคมส่วนร่วมในปีที่ผ่านมา ปีนี้ ที่นี้ ชุมชนบ้านดงน้อย อำเภอนาดูน จังหวัดมหาสารคาม โครงการหมอลำหุ่น สื่อศิลปสู่ใจ ไทดงน้อย ชุมชน 3 ดี ได้ถือกำเนิดขึ้นจากการ ต่อยอดของโครงการที่ผ่านมา

ซึ่งครูเซียง หรือนายปรีชา การุณ ผู้ก่อตั้งหมอลำหุ่น คณะเด็กเทวดา และผู้รับผิดชอบโครงการหมอลำหุ่น สื่อศิลปสู่ใจ

ไทดงน้อย ชุมชน 3 ดี บอกว่า โครงการนี้เน้นพัฒนาแกนนำ อาสาสมัครชุมชนด้านศิลปะ-วัฒนธรรม และการพัฒนาศักยภาพ ให้เกิดผู้นำ-แกนนำเยาวชนแถวสอง ที่มีทักษะในการเป็นผู้นำ เพื่อการเปลี่ยนแปลงแก่รุ่นต่อไป ให้มีทักษะการรู้เท่าทันสื่อ และมีแนวโน้มต่อยอดสู่ความยั่งยืนและพึ่งพาตนเองและสามารถ สร้างรายได้เพิ่มมูลค่าต่อยอดงานศิลปะท้องถิ่นเพิ่มรายได้ให้กับ ครอบครัวและชุมชนได้ จึงมีทั้งการฝึกให้เด็กเยาวชนมีจิตสำนึก รักท้องถิ่นของตน สามารถสื่อสารประชาสัมพันธ์สิ่งที่น่าสนใจ เด่นของชุมชนด้วยการเป็นนักสื่อสารสุขภาวะ มัคคุเทศก์น้อย, การเรียนรู้วรรณกรรมนิทาน เรื่องกลองข้าวน้อยฆ่าแม่ เพื่อนำมา สร้างสื่อสร้างสรรค์ในรูปแบบ ละครหมอลำหุ่นกระต๊อบที่แสดงโดย เด็กและเยาวชนในพื้นที่, การพัฒนางานหัตถกรรมจักสานท้องถิ่น ในรูปแบบศิลปะร่วมสมัยที่มีอัตลักษณ์เพิ่มมูลค่า ต่อยอด สร้างรายได้ให้กับชุมชนและครอบครัวด้วยการจักสานพระพุทธรูป จากต้นไผ่ ตันกก ขึ้นด้วยโดยทั้งหมดมีจัดแสดงอยู่ภายใน งาน หลง (ฮัก) ดง นี้อยู่

“โดยบรรยายภาพงานเริ่มต้นการเชิดคนที่ถื่นดงน้อยนี้ ด้วยการพานั่งรทรงชมรอบๆ หมู่บ้าน โดยเฉพาะที่ศาลปู่ตา เพื่อสัมผัสวิถีชีวิตของชาวบ้าน ตามรอยอารยธรรมนครจำปาศรีกู่สันตรัตน์ ตอนปู่ตา โดยรทรงซึ่งในส่วนของที่นั่งก็ได้ดัดแปลงมาจากรถแท็กซี่ต่อพ่วงกระบะให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมนั่งแบบชิลล์ๆ กันลมชมวิวสองข้างทาง

ซึ่งกิจกรรมหลังดงเป็นการเปิดพื้นที่สร้างสรรค์ของสื่อศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยให้เด็กเยาวชน ชุมชน วัด โรงเรียน ปราชญ์ชาวบ้าน ศิลปินพื้นบ้าน เข้ามามีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนกระบวนการเพื่อพัฒนาพื้นที่ต้นแบบชุมชน 3 ดีวิถีสุขได้แก่ สีสดี พื้นที่ดี ภูมิดี ทำให้บ้านดงน้อยก้าวสู่การเป็นชุมชนแหล่งท่องเที่ยวที่จะทำให้ประชาชนในพื้นที่ที่มีอาชีพมีรายได้ ตลอดจนการรวบรวมของดีในพื้นที่เพื่อให้เยาวชนได้ตระหนัก อนุรักษ์ และเห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้านของชุมชนสืบไป และเป็นการเปิดเมืองมหาสารคามอีกจุดหนึ่งเพื่อต้อนรับนักท่องเที่ยวให้เข้ามาในพื้นที่เพิ่มขึ้น นอกจากนี้ภายในงานมีการสาธิตการทำขนมจีนเส้นสด การทำข้าวจี๊ให้ชมด้วย ส่วนในช่วงค่ำมีการเปิดโรงละครหมอลำหุ่นคณะเด็กเทวดา มีการแสดง 2 เรื่องด้วยกัน อาทิ เรื่องกลองข้าวน้อยฆ่าแม่ และเรื่องสินไซ โดยละครทั้ง 2 เรื่องถือเป็นนิทานพื้นบ้านอีสานที่มีคติสอนใจให้คนเราได้เป็นอย่างดี เช่นเรื่องกลองข้าวน้อยฆ่าแม่ ก็ได้ข้อคิดคติธรรมจากนิทานว่า ควรทำดีกับพ่อแม่ในตอนที่ยังมีชีวิตอยู่ ดีกว่าสำนึกได้เมื่อท่านได้จากไปแล้ว รวมทั้งมีการสอนเรื่องไม่ว่าจะทำอะไรต้องมีสติ ใจเย็น ไม่รู้วามควรคิดไตร่ตรองให้ดีกว่าก่อน มิฉะนั้นจะเกิดความเสียหาย หรือต้องเสียใจไปตลอดชีวิตได้” ปริชา การุณ บอก

ธัญชิตา โพธิ์พยัคฆ์

ด้านน้องเฟิร์ส นางสาวธัญชิตา โพธิ์พยัคฆ์ เยาวชนนักแสดงร้องกลอนลำ และเชิดเป็นนางสมณทา ในการแสดงหมอลำหุ่นเรื่องสินไซ บอกว่า จากการเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของโครงการตนเรียนรู้ศิลปะหลากหลายแขนง ไม่ว่าจะเป็น การเพิ่มพูนทักษะการละคร, ทักษะการเชิดหุ่น, ทักษะการพากย์บทละคร, ทักษะดนตรีอีสาน เกิดการพัฒนาทั้งด้าน กาย จิต สังคม และปัญญา ผ่านกระบวนการ “เล่น เรียนรู้ ร่วมทำ แบ่งปัน” จากคนที่ไม่กล้าพูด ไม่กล้าแสดงออก ตอนนีกลายเป็นคนชอบการแสดงและร้องลำกลอนไปแล้ว ที่สำคัญในการทำกิจกรรมร่วมกับโครงการนั้น ยังสามารถสร้างรายได้ให้กับตนเองและครอบครัวด้วย ดีใจมากๆ ที่โครงการนี้เปิดโอกาสให้เด็กและเยาวชน เชี่ยวาน้องๆ รุ่นถัดๆ ที่เข้ามาได้รับประโยชน์และรู้สึกรักอย่างที่ตนรู้สึกแน่ๆ...

นี่คือ หลง(ฮัก)ดง ที่เกิดขึ้นที่นี่

...นอกจากจะทำให้คนในพื้นที่หลงฮักแล้ว สิ่งทีคนในพื้นที่มอบให้กับผู้ที่มาเยือนก็ทำให้แต่ละคน หลง(ฮัก)ดง ที่นี่เช่นกัน...

ติดตามภาพบรรยากาศเพิ่มเติม และสิ่งทีเกิดขึ้นในงานย้อนหลังได้ที่ www.artculture4health.com แล้วคุณจะได้ หลง(ฮัก)ดง .. ที่นี่ ชุมชนบ้านดงน้อย อำเภอนาดูน จังหวัดมหาสารคาม แน่นอน...

วิสาหกิจเพื่อสังคม ด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่นในย่าน บางลำพู

ย่านบางลำพู ตั้งอยู่ใจกลางกรุงเทพมหานคร ในเกาะรัตนโกสินทร์ ประกอบด้วยความหลากหลายของชุมชนที่มีเรื่องราวตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ที่เต็มไปด้วยประวัติศาสตร์เรื่องราวทางวัฒนธรรม วิถีชีวิตที่น่าสนใจ ความหลากหลายทางชาติพันธุ์ ก่อให้เกิดความแตกต่างในวิถีชีวิตของผู้คน ในย่านบางลำพู สภาพเดิมของย่านบางลำพูเป็น แหล่งท่องเที่ยวและย่านการค้าที่สำคัญ มีตลาดที่มีชื่อเสียง แหล่งศิลปวัฒนธรรม เพราะบริเวณนี้เป็นที่ตั้งเขตพระราชฐาน และวังของพระบรมวงศ์หลายพระองค์ อีกทั้งยังเป็นที่อยู่ของข้าราชการ ข้าราชการ ช่างฝีมือ และศิลปินที่รับใช้เจ้าขุนมูลนาย ย่านบางลำพูได้มีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางกายภาพ เศรษฐกิจและสังคม โดยเห็นได้จากการคมนาคมที่สะดวกขึ้น การค้า ที่ขยายตัว และการเข้ามาอยู่ของคนเพื่อทำธุรกิจ หรือเป็นที่อยู่อาศัยใกล้สถานที่ทำงาน และสถานศึกษา

นางสาวปานทิพย์ ลิกขะไชย ประธานชมรมเกรสลำพู บอกว่า ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นสินค้าชุมชน ของที่ระลึกบางลำพูมีทั้งเข็มกลัด พวงกุญแจ ตุ๊กตากระดาษ แม็กเน็ต กระเป๋าสตูด เป็นการออกแบบจากเด็กและเยาวชนในย่านบางลำพูที่พัฒนามาจากการวาดของดี ของสำคัญ ในย่านบางลำพู ซึ่งมีการจำหน่ายผ่านทางพิพิธภัณฑ์บางลำพู (โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายในสถานที่ตั้งวางสินค้า)

“วันนี้เรานำผลิตภัณฑ์วิสาหกิจที่เกิดขึ้นมานำเสนอนั่นก็คือ กระเป๋าผ้าแคนวาส สีครีมเบจ ขนาด 13 x 15 นิ้ว สายยาว 27 นิ้ว มีทั้งหมด 3 ลาย ซึ่งเป็นสถานที่สำคัญของบางลำพู อาทิ พิพิธภัณฑ์ Pipitbanglumphu, ป้อมพระสุเมรุ Phra Sumen Ford และพิพิธภัณฑ์เหรียญกษาปณ์รักษ์ The Coin Museum จำหน่ายในราคา ใบละ 150 บาท และพวงกุญแจ - แม็กเน็ต (ไม้) ของดีบางลำพู ราคาชิ้นละ 50 บาท, พวงกุญแจ - แม็กเน็ต ต้นลำพู (แบบการ์ตูน) ราคาชิ้นละ 50 บาท และพวงกุญแจ - แม็กเน็ต ต้นลำพู (แบบจริง) ราคาชิ้นละ 50 บาท” ประธานชมรมเกรสลำพู บอก

แม็กเน็ต

50 บาท

พวงกุญแจ

50 บาท

นอกจากผลิตภัณฑ์วิสาหกิจที่นำมาแล้วนั้น วิสาหกิจเพื่อสังคมด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่นในย่านบางลำพู ยังมีไกด์ ในนามไกด์เด็กบางลำพู มาทำงานขับเคลื่อนชุมชนทั้งด้านการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม นักจัดกิจกรรม และนักสื่อสาร อย่างสร้างสรรค์ในการสร้างสื่อของชุมชนตนเองอีกด้วย โดยสามารถทำความรู้จักเขาเหล่านี้และโครงการพัฒนา ต้นแบบวิสาหกิจเพื่อสังคมด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่นในย่านบางลำพู เพิ่มเติมได้ทาง FACEBOOK : เสน่ห์บางลำพู, IG : SANAEBANGLAMPHU, YouTube : เสน่ห์บางลำพู และ TIKTOK : เสน่ห์บางลำพู

แล้วคุณจะรู้จักและหลงรัก “บางลำพู” มากขึ้น...

ศิลปสร้างสุข

วัฒนธรรมสานสายใย ภูมิปัญญาไทยยั่งยืน

มาแล้วเด้อจร้า... ศิลปสร้างสุข วัฒนธรรมสานสายใย ภูมิปัญญาไทยยั่งยืน ฉบับมีเรื่องราวดีๆ มาฝากกันอีกแล้ว โดยเรื่องแรกเกิดขึ้นที่ภาคอีสาน ไปที่โครงการสินไซ : หุ่นวัฒนธรรมสู่การสร้างสุขภาวะ ที่ได้จัดกิจกรรม "สินไซ ศิลปสุข" ครั้งที่ 2 ขึ้นที่โฮงสินไซ บ้านหนองกุ้ง ตำบลศิลา อำเภอมือง จังหวัดขอนแก่น ภายใต้ชื่อกิจกรรมกระบวนกร 7 ย่านน้ำ 9 ด้านมหากัณฑ์ คือ อุปสรรคสำคัญในการเดินทางของสินไซ สังข์ทอง สีโท เพื่อไปทางคินความถูกต้อง ด้วยการตามเอาอาสูมณฑากลับคินเมืองเป้งจาน ซึ่งเป็นพันธกิจของผู้กล้า ทั้ง 3 กุมาร ต้องใช้สติ ปัญญา ความกล้าหาญ เสียสละ และอดทน เพื่อฟันฝ่าอุปสรรคต่างๆ นานา เปรียบดังชีวิตของคนเราที่ย่อมพบกับอุปสรรคหลายด้านกว่าจะไปถึงเป้าหมายปลายทางชีวิต

กิจกรรมดังกล่าวมีภาคีเครือข่ายความร่วมมือจากทางสมาคมพิการทุกประเภท จังหวัดขอนแก่น สมาคมผู้ปกครองบุคคลออทิสติก จังหวัดขอนแก่น ตลอดจนผู้รับผิดชอบงานด้านคนพิการของโรงพยาบาลขอนแก่น และเทศบาลนครขอนแก่นได้มาเรียนรู้ร่วมกันเพื่อแบ่งปันประสบการณ์ในการก้าวผ่านอุปสรรคของคนพิการ และคนที่ดูแลคนพิการ ด้วยกระบวนการสุนทรียสนทนา Dialogue และกระบวนการศิลปะภาวนา โดยการเชื่อมโยงเรื่องราว 7 ย่านน้ำ 9 ด้านมหากัณฑ์ สารคดี จากวรรณกรรมเรื่องสินไซ ที่สามารถนำมาเรียนรู้ใจตน เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ก้าวข้ามพ้นอุปสรรคด้านในของชีวิตไปได้ ทั้งนี้เพื่อสะท้อนการใช้ทุนวัฒนธรรมในวรรณกรรมสินไซผ่านสื่ออุปถัมภ์ วัฒนธรรม และธรรมชาติแวดล้อม เพื่อการพัฒนาสุขภาวะ เด็กเยาวชน ที่ขาดโอกาสในการศึกษา / พิการ / มีภาวะ Autism และผู้สูงวัยและสร้างการตระหนักรู้ในมรดกภูมิปัญญาพื้นบ้านให้เกิดความภาคภูมิใจในตนเอง

โดยเชื่อมโยงกับศิลปิน ปรากฏท้องถิ่น อีกทั้ง สื่อสารความรู้ ความเข้าใจในกระบวนการพัฒนาสุขภาวะ
เด็กเยาวชนที่ขาดโอกาสในการศึกษา / พิกการ / มีภาวะ Autism และผู้สูงวัย ด้วยกระบวนการศิลปะภาวนา
ให้เกิดขึ้นต่อสาธารณชนในวงกว้างผ่านช่องทางต่างๆ ด้วย

จากนั้นจะไปที่ภาคเหนือกันบ้าง ซึ่งจะไปพบกับโครงการเปิดพื้นที่ (นาร่อง)
ศูนย์การเรียนรู้ด้านศิลปะและวรรณกรรม เทพศิริศรีเอทีฟสเปซ (DhepsiriCreative
Space) นั่นเอง โดยกิจกรรมครั้งนี้เป็นกิจกรรมพื้นที่สร้างสรรค์เปิดนิทรรศการ ภาพและ
คำโดยผลงานของศิลปินแห่งชาติ อาจารย์เทพศิริ สุขโสภา ซึ่งอาจารย์เทพศิริ สุขโสภา
เป็นลูกศิษย์อาจารย์เพื่อ หริพิทักษ์ (ผู้บุกเบิกงาน Impressionism ในเมืองไทย) ซึ่ง
อาจารย์เพื่อรักอาจารย์เทพศิริ ดังลูกชาย อีกทั้งคนมักจะรู้จักอาจารย์เทพศิริ ในฐานะนัก
เล่านิทาน อันที่จริงการ “การเล่าเรื่อง” มีมูลเหตุจากปมในวัยเด็กที่ท่านเป็นคนขี้อาย จึง
หัดเล่าต่อหน้าเด็กๆ ก่อน ทั้งนี้ คุณมณฑาทิพย์ สุขโสภา (ลูกสาวอาจารย์เทพศิริ สุขโสภา)
เห็นวิถีของคุณพ่อ จึงริเริ่มปรับเปลี่ยนพื้นที่บ้านเป็นพื้นที่ให้คนได้เข้ามาพูดคุย และเรียนรู้
ประเด็นศิลปะและสังคมตลอดมา นำไปสู่กระบวนการเรียนรู้ และคงต้องทำกิจกรรม
อย่างต่อเนื่อง ภายใต้การสนับสนุนจากหลายภาคส่วน รวมถึงเทศบาลตำบลสุเทพ จนนำไปสู่
การจัดงานนิทรรศการ “ภาพและคำ” จึงเป็นหนึ่งในความตั้งใจเริ่มต้นที่มีงานวาดภาพ
ประกอบหนังสือแปลของลิโอ ตอสตอย เรื่องสงครามกับสันติภาพ ซึ่งเป็นงานต้นแบบของ
อาจารย์เทพศิริ ผลงานศิลปะอาจารย์เพื่อ หริพิทักษ์ จัดแสดงด้วย

ทั้งนี้ยังไม่นับรวมงานวาดภาพประกอบหนังสือ และงานเขียนหนังสือของอาจารย์หลายชิ้น
นับว่าท่านเป็นพหุราชูปถุโดยแท้ และเชื่อเป็นอย่างยิ่งว่า โครงการนำไปสู่การผลักดัน
ให้พื้นที่ดังกล่าว เป็นพื้นที่แลกเปลี่ยนแหล่งการเรียนรู้ศิลปะร่วมสมัย Dhepsiri Creative
Space ศูนย์ศิลปะครูเทพ และนำไปสู่การเกิดความร่วมมือของเครือข่ายคนทำงานศิลปะ
หลากหลายแขนงอย่างต่อเนื่องเชื่อมโยง นำไปสู่การเปิดพื้นที่เพื่อสังคมที่มีหลากหลายรูปแบบ
และชุมชนมีส่วนร่วม Creative Space (HUB) ต่อไป

นี่เป็นเพียงส่วนหนึ่งของกิจกรรมที่เกิดขึ้นบางส่วนเท่านั้นที่อยู่ภายใต้การสนับสนุน
ของแผนงานสื่อศิลปวัฒนธรรมสร้างเสริมสุขภาพ สสส. สำหรับรายละเอียดพื้นที่และ
ความคืบหน้าของโครงการอื่นๆ สามารถติดตามเพิ่มเติมได้ที่

Facebook : www.facebook.com/artculture4h
และที่ Website : www.artculture4health.com

เก็บสุขมาเล่า | เรื่อง : ชโลกร พูลศรี เยาวชนในโครงการสื่อเป็นโรงเรียนของสังคม

ความฝัน

เมื่อทุกอย่างกำลังจะไปได้ด้วยดี แต่กลับต้องพัง!! เพราะอะไร? ตามมาอ่านคำตอบจากบทความเรื่อง "ความฝัน" ในประเด็นความรุนแรง จากชโลกร พูลศรี หนึ่งในเยาวชนของโครงการสื่อเป็นโรงเรียนของสังคม เรื่องราวจะเป็นอย่างไร? ติดตามได้ที่...

"ความฝัน"

★ หวาน เป็นนักศึกษาปี 1 เพิ่งเข้ามาศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยแห่งนี้ หวานจะมีเพื่อนสนิทอยู่ 2 คนชื่อว่าดาร์กับแนน หวานอยู่ในมหาวิทยาลัยนี้มีความสุขได้เรียนรู้อะไรมากมายหลายอย่างแม้ว่าจริงๆ แล้วความฝันของหวานอยากไปเรียนที่ต่างประเทศ แต่หวานเป็นคนติดเพื่อนมาก ชอบสังคมแบบนี้ และวัฒนธรรมแบบนี้จึงยังไม่คิดที่จะไปเรียนต่อ และอีกอย่างหวานเพิ่งเปิดร้านเบเกอรี่ซึ่งเป็นร้านที่หวานชอบและรักมันมาก ส่วนใหญ่จะใช้เวลาอยู่ที่นั่นหลังเลิกเรียน วันนี้เมื่อหวานกลับบ้านอยู่ๆ พ่อก็เข้ามาคุยกับเรื่องเรียนต่อต่างประเทศ บอกว่าที่นั่นเขาเปิดรับสมัครนักเรียนแล้ว อยากให้ไปเรียนพ่อจัดการทุกอย่างให้เรียบร้อยโดยไม่ได้ปรึกษาอะไรเลย แต่หวานยังไม่อยากไป หวานอยากจะได้เรียนให้จบปริญญาตรีก่อน อยากเจอเพื่อนอยากอยู่กับเพื่อนอยากเก็บเกี่ยวประสบการณ์ที่นั่นให้ได้มากที่สุด พ่อไม่เข้าใจอะไรเลย ต้องการให้หวานเรียนในแบบที่ทานอยากให้เรียน แต่หวานไม่ชอบการบังคับ ไม่ชอบที่พ่อต้องมาก้าวล่วงชีวิตมากขนาดนี้ ที่ผ่านมามหวานก็ยอมทำตามทุกอย่างแล้วแต่เรื่องเรียนหวานอยากจะทำตามใจหวานบ้าง อยากจะทำในสิ่งที่อยากทำบ้าง หวานทะเลาะกับพ่อหนักมากกว่าทุกครั้งที่เคยทะเลาะกันแต่พ่อก็ยังไม่ยอมฟังเหตุผลอะไรเลย

พ่อ : ฉันส่งเสียเลี้ยงดูแกมาก็เพื่ออยากให้แกเรียนดีๆ แล้วเอามาปรับปรุงพัฒนาร้านที่แกทำอยู่

ฉัน : หวานบอกพ่อแล้วว่าหวานไปแน่ ขอแค่เรียนจบปริญญาตรีก่อนไม่ได้หรอกคะ

พ่อ : ไม่ได้ ยังไงก็ได้ ฉันติดต่อมหาวิทยาลัยที่โน่นไว้เรียบร้อยแล้ว แกจะต้องออกเดินทางในอาทิตย์หน้า

ฉัน : พ่อคะหวานบอกว่ายังไม่อยากไป

พ่อ : ฉันเสียเงินส่งเสียให้แกเรียนดีๆ ทำไมแกไม่เอาละ

ฉัน : ถ้าอย่างนั้นพ่อก็ไม่ต้องมาส่งเงินให้หวานเรียนต่อแล้วละคะ หวานจะหาเงินส่งตัวเองเรียนเอง ต่อจากนี้ไปหวานจะไม่ขอเงินพ่อเลยสักบาท

ตอนนั้นหวานไม่โหมกเลยหนีออกมาจากบ้าน หลังจากนั้นหวานก็ย้ายมาอยู่คอนโดกับดาร์และแนน ช่วงนี้หวานต้องตื่นเช้าทุกวันเพื่อทำขนมไปขายที่ร้านเบเกอรี่ เสร็จแล้วก็ต้องไปเรียนต่อเป็นแบบนี้ทุกวันจนเริ่มเหนื่อยและท้อ เลยตัดสินใจออกจากมหาวิทยาลัยเพื่อมาทำงานที่ร้านเบเกอรี่อย่างเดียว

ไม่พอมันยังมีเด็กมาทะเลาะวิวาทกันในร้านข้าวของเสียหายพังไปหมด แถมโดนปลักไปโดนเศษแก้วบาดอีก 1 ชั่วโมงผ่านไปมีอุบัติเหตุหน้าร้านอีก โอ้ยมันเป็นวันชวยอะไรเนี่ย หวานจึงรีบพาผู้ขายคนนั้นไปส่งที่โรงพยาบาลแทนเพราะแถวนี้ไม่มีใครเลยทั้งตัวของผู้ขายคนนั้นเต็มไปด้วยเลือดหัวแตกอาการน่าจะหนักหวานไม่รู้จักญาติหรือเบอร์ติดต่อคนที่เขารู้จักเลย รู้เพียงแค่ว่าเขาชื่อนายตอนนี้นายก็ยังไม่ฟื้นจึงต้องอยู่รอดูอาการก่อน เช้าวันต่อมาหมออนุญาตให้กลับบ้านได้ หวานจึงพานายมานั่งที่ร้านก่อน รอให้ติดต่อยุติให้ได้ก่อน สักพักก็มีน้องผู้หญิงคนนั้นมารับหลังจากนั้นนายก็แวะมาหาหวานอยู่บ่อยๆ บางทีก็มาป่วนจนหวานทำงานไม่ได้ และทะเลาะกันอยู่ตลอดแต่ยังพอช่วยห้ามพวกวัยรุ่นตักกันได้

วันนี้หวานรีบมาเปิดร้านแต่เช้า เพราะว่าพี่ที่หวานชอบเขามาส่งกาแฟไว้ บอกว่าจะมาแต่เช้าหวานมีความสุขมาก และรู้สึกตื่นเต้นทุกครั้ง เวลาที่พี่เขาจะมาหรือเวลาที่เขามีปัญหาเขาก็จะมานั่งที่ร้านนี้ เล่าทุกปัญหา ให้ฟังจนหวานคิดว่าหวานมีความสำคัญต่อเขา และมีความหวังว่าสักวันหนึ่งเขาจะเลิกกับแฟนแล้วหันมาสนใจ จนหวานบอกความรู้สึกของตัวเองให้เขารู้ แต่พี่เขากลับบอกว่าเขามีความสุขเวลาที่อยู่ร้านนี้ และเขามีคนที่คอยรับฟังปัญหาอยู่แล้ว เขาคิดกับหวานเพียงแค่น้องสาวหวานเสียใจมาก ทั้งหมดนี้

"ความฝัน"

หวานคิดไปเอง พี่เขาไม่ได้คิดอะไรกับหวาน เขาไม่ได้คิดที่จะเลิกกับแฟนเขารักแฟนมาก หวานนั่งร้องไห้อยู่คนเดียว ในร้าน จนนายเข้ามา นายเดินเข้ามาในร้านพอดี หวานกอดนายแล้วเล่าทุกอย่างให้ฟังอยู่ๆ พ่อก็โผล่มาที่ร้าน หวานรีบพานายไปซ่อนกลัวว่าพ่อจะเห็นที่เรากอดกัน หวานรีบพานายไปหลังร้าน หลบพ่อแต่พ่อดันเห็นซะก่อน รีบวิ่งมาเรียกดังมาก หวานรีบซ่อนนมอมเตอร์เซค์นายแล้วให้ขับออกไปอย่างรวดเร็ว

เมื่อกลับมาที่คอนโดหวานแปลกใจมากกว่าทำไมไฟในห้องจึงถูกเปิดทุกดวง หรือว่าหวานลืมปิดตอนที่ออกไปเมื่อเดินเข้ามาก็ต้องตกใจเมื่อเห็นพ่อกับแม่ นั่งอยู่ในห้อง พ่อบอกว่าที่หวานวิ่งหนีไปกับผู้ชายเมื่อกลางวันนี้ แม่เป็นผู้ชายที่ไหนก็ไม่รู้ทำอะไรไม่เอาการเอางาน ดูเหมือนพวกเกกมะเหรกเกร ถึงจะอธิบายยังไง พ่อก็ไม่ฟัง

เช้าวันต่อมา มี Order เยอะมาก ลูกค้าสั่งตั้ง 200 กล่อง และให้จัดส่งภายในเที่ยงนี้

ดาร์ : โอ๊ยแกละทำทันไหมเนี่ย

ฉัน : ทันดิแก

แนน : วันนี้ฉันกับดาร์มีเรียนตอนเช้าคงจะไปส่งขนมให้แกไม่ได้เนาะ

ดาร์ : เออ แล้วพนักงาน Part-time แกไปไหนล่ะ

ฉันไม่เห็นมาหลายวันแล้ว

ฉัน : เขาลาไปดูแลที่ป่วยต่างจังหวัดฮะแก

แนน : ฉันว่าแกต้องรับพนักงานประจำแล้วแหละ คิดจะลา ก็ลาแบบนี้ไม่ไหวนะแก

ฉัน : เดี่ยวฉันจะลองติดป้ายรับสมัครดูละกัน

วันนี้ลูกค้าเต็มร้านจะเอาเวลาไหนไปส่งขนมให้ลูกค้า ก่อนเที่ยง หวานกำลังวุ่นกับการทำขนม และเสิร์ฟกาแฟให้ลูกค้า บังเอิญว่านายโผล่มาพอดี จึงให้เขาช่วยเสิร์ฟกาแฟและขนมให้ และกว่าลูกค้าจะหมดร้านเล่นเอาเราเหนื่อยแทบจะเป็นลม

ฉัน : ลูกค้าหมดแล้ว ขอบใจนายมากนะที่มาช่วยฉันพอดี

นาย : ไม่เป็นไร แล้วลูกค้าเยอะอย่างนี้ทุกวันเลยเธอ

ฉัน : ก็ไม่ทุกวันหรอกแต่บังเอิญวันนี้พนักงาน

Part-time ลาพอดี เลยไม่มีคนช่วยตอนนี้นัฉัน ก็กำลังจะรับสมัครพนักงานประจำอยู่

นาย : งั้นผมขอสมัครเป็นพนักงานประจำได้ไหม

ฉัน : อย่างนายเนี่ยจะทำได้ วันนั้นทำแก้วจานแตกไปไม่รู้กี่ใบ ลูกค้านั่งไม่หนีไปหมด ร้านก็ตีแล้ว

นาย : คุณเชื่อผมสิผมทำได้ ผมจะต้องพิสูจน์ให้พ่อคุณเห็นว่าผมเลิกเกรแล้ว พ่อคุณจะได้รู้ว่า ผมดูแลลูกสาวเขาได้ (ยิ้ม)

ฉัน : อะไรของนายเนี่ย ลองดูก็ได้มีอะไรเสียหายอีกฉันหักตั้งค่านายนะ

นาย : ครับ

หลังจากที่นายทำงานได้สักพักหนึ่ง นายขยันขันแข็งไม่เคยมาสาย แต่วันนี้มีวัยรุ่นกลุ่มเดิมมาที่ร้าน ทะเลาะกันข้าวของเสียหายหมดทุกอย่าง นายโดนพวกนั้นกระเทียบ ร้านพังลูกค้านหนีหายไปหมด ไม่มีใครมากินที่ร้านอีกเลยจากที่ทุกอย่างกำลังดี ตอนนี้อยู่เรื่องทุกอย่างเราทะเลาะกันพ่อตบหน้าหวาน แล้วไล่ผู้ชายคนนั้นออกจากร้านไป บอกให้เลิกยุ่งกับผู้ชายคนนั้นแล้วไปเรียนตามที่บอกไว้ หวานตัดสินใจหนีออกมาอีก เก็บตัวไม่ออกไปไหน ไม่เจอเพื่อน และไม่ติดต่อใครอีกเลย

มาแชร์ กันเถอะ...

ไขปัญหาประลองปัญญา

"ชาลำเพ็ง" ที่ทุ่งห้วยเพ็ง เป็นชาจาก "ใบลำเพ็ง" ที่นิยมนำมาปรุงอาหารได้ "แกงเลียงยอดลำเพ็ง" ถูกพัฒนาต่อยอดมาเป็นเครื่องดื่มทั้งร้อนและเย็นในลักษณะชาพื้นเมือง สรรพคุณอันทรงคุณค่าของพืชพรรณนี้ให้คุณค่าทางสุขภาพสูงด้วยหลากหลายสารที่ส่งผลบวกต่อร่างกายและจิตใจ เช่น ช่วยชะลอวัย ลดความเสี่ยงของอวัยวะในร่างกาย สมอง รักษาสมดุลในร่างกาย ลดไขมันในเลือด เป็นต้น สารสีม่วงในชาลำเพ็งแบบยอດอ่อน ช่วยกระตุ้นรากผม สร้างผมได้มากขึ้นถึง 3 เท่า...มีข้อมูลเชิงงานวิจัยช่วยยืนยันถึงคุณค่าแสนวิเศษของพืชพรรณชนิดนี้ที่เรียกว่า "ต้นลำเพ็ง" ซึ่งวันนี้ถูกพัฒนามาเป็น "ชาลำเพ็ง" ทุ่งห้วยเพ็ง นั่นเอง

ชาลำเพ็งที่นี้ถือว่าเป็นวิสาหกิจชุมชนที่มาจากภูมิปัญญาของชาวบ้านอย่างแท้จริง หากอยากลิ้มลองรสชาติของชาลำเพ็งนอกจากจะมาดื่มได้ที่ บ้านทุ่งห้วยเพ็ง ชุมชนเล็กๆ ที่เงียบสงบ ตั้งอยู่ริมชายฝั่งทะเลด้านทิศตะวันออกของเกาะลันตาใหญ่ จังหวัดกระบี่ หรือเข้าไปดูสรรพคุณและสั่งซื้อได้ที่ แฟนเพจ www.facebook.com/Krabi3D

นี่คือเรื่องราวดีๆ ของชุมชนที่น่าขงดีที่มีอยู่ในชุมชนมาต่อยอดเป็นสินค้าวิสาหกิจชุมชนที่สร้างอาชีพ สร้างรายได้ให้กับชุมชนมาจนถึงตอนนี้ แล้วคุณละ... มีเรื่องราวดีๆ หรือมีของดีอะไรบ้างที่อยู่ในชุมชนของคุณ เขียนและส่งเรื่องราวเหล่านั้นมาแชร์กับเราสิ... เรื่องราวที่ส่งเข้ามา ทีมงานจะสุ่มจับ 10 เรื่องราวมาเผยแพร่และแชร์เพื่อส่งต่อไปยังสังคม เรื่องราวใดที่ได้เผยแพร่รับไป "ชาลำเพ็ง" จากทุ่งห้วยเพ็ง จ.กระบี่ไปเลย ฟรี!!

เปิดรับเรื่องราวของคุณตั้งแต่วันที่ ถึงวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2565

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ส่งมาที่ แผนงานสื่อศิลปวัฒนธรรมสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.)
ที่อยู่ 128/177 ชั้น16 อาคารพญาไทพลาซ่า ถนนพญาไท เขตพญาไท
กรุงเทพมหานคร 10400 (วงเล็บมุมซองว่าไขปัญหาประลองปัญญา) หรือ
ส่งอีเมลได้ที่ : ruethairat.jah@gmail.com

และสามารถดูรายชื่อผู้โชคดีของกิจกรรมในฉบับที่ผ่านมาได้ที่

www.facebook.com/art.culture4h

*** รับส่งเข้ามา: ของรางวัลรออยู่ ***

พบกับ “ปันศิลป์ ปันสุข”

โครงการที่มาพร้อมกับ 6 เรื่องราวการปัน

ปันบันดาลใจ แนวคิดสร้างแรงบันดาลใจให้ชีวิต
ปันกันร้องปันกันเล่น ยกการแสดงภาคพื้นดิน มาอยู่บนโลกออนไลน์
ตลาดปันกัน สินค้าท้องถิ่น ภูมิปัญญาพื้นบ้าน คัดสรรมาให้คุณ
ปันกันคิด ชวนคนรุ่นใหม่ร่วมแบ่งปันความคิดสร้างสรรค์ ผ่านสื่อหลากหลายแบบ
ปันกันรู้ ข้อมูลเป็นประโยชน์ เพื่อเท่าทันความเปลี่ยนแปลง

กดติดตาม
กด like กดแชร์
กด subscribe
ทุกช่องทาง ที่นี่

www.facebook.com/PunSilpPunSook

www.artculture4health.com/pun

www.youtube.com/channel/UCjglKhcMfsACum-pLW5qWg

www.instagram.com/punsilppunsook

www.twitter.com/PunSilpPunSook

www.tiktok.com/@punsilppunsook

ปันศิลป์ ปันสุข
สวัสดีปีใหม่
2565

